

Módosult a versenytörvény

Az Országgyűlés július 5-i ülésnapján – 260 igen szavazattal, 92 nem és 11 tartózkodás mellett – elfogadta a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény módosításáról rendelkező T/369. számú törvényjavaslatot (a továbbiakban: Tpvt. módosítás). A kihirdetésre átadott törvényt aláírás előtt Sólyom László, a Magyar Köztársaság elnöke alkotmányossági vizsgálatra megküldte az Alkotmánybíróságnak. A Tpvt. módosítás jelenleg az Alkotmánybíróság döntésére vár.

A Tpvt. módosítás fő rendelkezései

A Szatmáry Kristóf és Horváth Zsolt (Fidesz) képviselők által benyújtott önálló indítvány alapján a Gazdasági Versenyhivatal két elnökhelyettesére nem csak a GVH elnöke, hanem az elnöknek javasolt személy is javaslatot tehet. A GVH elnökhelyetteseinek megbízatása az új szabályozás alapján akkor is megszűnik, ha az elnök kinevezési időtartama lejár. Ezeket a rendelkezéseket a Tpvt. módosítás hatálybalépésekor (a kihirdetést követő napon) érvényben levő kinevezésekre is alkalmazni kell. A módosítás hatálybalépésével hatályát veszti az az előírás, amely szerint a GVH elnökét, elnökhelyetteseit az elődjük megbízatásának lejárta előtt három hónappal meg kell nevezni, és a kinevezési folyamatot az előző kinevezés lejárta előtt egy hónappal be kell fejezni.

A GVH elnökének álláspontja

Az Országgyűlés Gazdasági Bizottsága 2010. június 14-én tárgyalta a törvényt módosítási javaslat általános vitára való alkalmaságát. A GVH elnökének ez alkalommal nyílt lehetősége elmondani a javas-

lattal kapcsolatos véleményét. Dr. Nagy Zoltán két szempont megfontolására hivatkozta fel a figyelmet:

– 1998-as kinevezése idején úgy vette át a GVH vezetését, hogy a két hivatalban lévő elnökhelyettes kinevezése még további öt évre szól. Minthogy a versenytörvény alapján világosan levezethetők a hivatal feladatai, céljai, valamint ebben a felsővezetők felelőssége, ezért számára nem okozott nehézséget a két akkori elnökhelyettesrel a jó szakmai együttműködés kialakítása és a hivatal működési stratégiájának újrafogalmazása.

– A másik szempontként pedig azt fogalmazta meg, hogy a törvényjavaslatnak megfelelő átalakítással a hivatal elveszti azt az előnyt, hogy a GVH felsővezetői (és a VT tagjai) – tudatosan – olyan kinevezési és lejárati időkkal rendelkeznek, hogy egy-egy vezető (vagy VT-tag) megbízatásának lejárata és távozása nem okoz fennakadást a folyamatos működésben. A GVH működési alapelveinek egyik sarokpontja a kiszámítható és átlátható működés. A javaslat nyomán a hivatal működése a minisztériumok működtetéséhez válik hasonlónak, ami a kormányváltások idején nagytöréseket jelent ezekben az intézményekben.

Képviselői vélemények

Az általános vitában elhangzottakból a következőkben kiemelünk néhány olyan részletet, amelyek bemutatják a vitában képviselt főbb álláspontokat.

Dr. Horváth Zsolt (Fidesz): „A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi törvény értelmében a Gazdasági Versenyhivatal élén az elnök áll. Az elnök vezeti a hivatalt, és felelős a hivatal törvény keretei között történő működtetéséért is. Az elnök egyéni felelősségét erősíti az a jelenleg hatályos rendelkezés is, amely szerint ő maga tehet javaslatot az elnökhelyettesek személyére a miniszterelnöknek, aki egyetértése esetén azt előterjeszti a köztársasági elnöknek. A javaslat értelmében az elnökhelyettesek kinevezésének időtartama az elnökéhez kötődik oly módon, hogy amíg az elnök kinevezése 6 évre, addig az elnökhelyetteseké az elnök kineve-

zési időtartamára szól. Ehhez kapcsolódó szabályként pedig az elnökhelyettesek megbízatása megszűnik, ha az elnök kinevezési időtartama lejár. A javaslat célja, hogy a legteljesebb módon érvényesüljön a hivatal működéséért felelős mindenkori elnököt megillető, a törvény által biztosított, elnökhelyettesek személyére vonatkozó javaslatvételi jog. Az új rendelkezések nem érintik a hivatal működésének folyamatosságát, hiszen abban az esetben, hogyha az elnök mandátuma egyéb módon jár le, az elnökhelyettesek továbbra is hivatalban maradnak.”

Dr. Józsa István (MSZP): „Nagyon szép megközelítés, hogy a vezető válassza meg a munkatársait egy cégszerű működésnél. De egy ilyen független hivatalnál, ahol a folytonosságnak nagyon komoly szerepe van, azt törvénybe iktatni, hogy már az az elnökjelölt is jelölhessen helyetteset, aki még meg sem kapta a kinevezését, és akkor törvény rögzítse, hogy akit a miniszterelnök már elnöknek javasolt, az javaslatot tehesse azoknak az elnökhelyetteseknek a cseréjére, akiknek a mandátuma az érvényben levő törvény szerint, mondjuk, még öt évig fent maradna, egy kicsit túlzottan erőteljesnek tűnik. Abszolút összekötni ezt a kurzusszerűséget, szakmailag meglehetősen vitatható. Nem tudom azt mondani, hogy nem tudok politikai szándékot látni mögötte. Attól tartok, hogy emögött nagyon is határozott politikai szándék van, és ez szakmailag nem támogatható.”

Pöszte Lajos (Jobbik): „Nem támogatjuk ezt a javaslatot, azért nem támogatjuk, mert a versenyhivaltól elsősorban azt várjuk el, hogy mindenfajta vizsgálatot végezzen a fogyasztók, az ország, a tisztességes verseny érdekében, és ehhez képest, megmondom őszintén, kimondottan mellékes vagy másodlagos dolog, hogy most kinek, mikor mi jár le, ki kit nevezhet ki. Ezekkel el lehet játszani, hatalmi sakkdolgoz, hogy az elnöknek legyen joga javasolni helyetteset, vagy helyette javasolnak oda elnökhelyetteset, ez is részletkérdés, kérem! A legfontosabb az, hogy folyamatosan menjenek a vizsgálatok. Ne felejtjük el, hogy ha van egy teljes vezetőváltás, ami érinti az elnököt és helyetteseit is, akkor az azt jelenti, hogy érinti nyilván a

vonatkozik. Ha a jogalkotó a hatályos jogszabály alkalmazását, vagy a jogszabály normatív módon történő módosítását kerüli meg az egyedi döntés jogszabályi formába öntésével, a megoldás visszaélés-szerűvé válik.”

Emellett arra is rámutat Sólyom László, hogy „Az új megszűnési jogcím alkalmazása a fennálló jogviszonyokra az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint nem csupán azért alkotmányellenes, mert egy egyedi döntés jogszabályi formába öntésével visszaélés-szerű

megoldást eredményez (...), hanem azért is (...), mert a visszamenőleges hatályú jogi szabályozás tilalmába ütközik

[ugyancsak az Alkotmány 2. § (1) bekezdése].”

A köztársasági elnöki levél lábjegyzete a következőket tartalmazza: „Nem alkotmányossági szempont, de érdemes egyébként megjegyezni, hogy a törvényhozó szándéka könnyen megkerülhető: elegendő akár egy nappal a kinevezési időtartam lejáratá előtt lemondania az elnöknek a tisztségéről, melynek következtében az elnökhelyettesek továbbra is hivatalban maradnának. Ez is jól rámutat a szabályozás esetlegességére.”

Kétoldalú együttműködés a szerb versenyhivatal és a GVH között

2010. június 24-én a Gazdasági Versenyhivatalba (GVH) látogatott a szerb versenyhivatal (Komisija za zastitu konkurencije – KZK) elnöke. A hivatalvezetők a kétoldalú kapcsolatok szorosabbá tétele és a hatékonyabb kooperáció érdekében a versenyjog és versenypolitika területét érintő együttműködési megállapodást írtak alá.

Dr. Nagy Zoltán, a GVH elnökének meghívására Budapestre látogatott prof. Dijana Markovic-Bajalovic, a KZK elnöke. A hivatalvezetők először informális beszélgetésen vitatták meg egymással az országukat érintő aktuális versenyjogi kérdésekkel kapcsolatos tapasztalataikat. Ezt követően került sor az együttműködési megállapodás aláírására. Az aláírt dokumentum kifejezi a felek kétoldalú együttműködési szándékát, és megfelelő kereteket biztosít az együttműködéshez. A megállapodás keretében megvalósuló kooperáció kiterjed a másik fél piacait is érintő versenyjogi jogsértések kapcsán történő kölcsönös tájékoztatásra és az ehhez kapcsolódó egyeztetésre is. Az egyezmény értelmében a GVH támogatja a KZK részvételét az OECD–GVH Budapesti Versenyügyi Regionális Oktatási Központ

(ROK) által szervezett szakmai rendezvényeken; a GVH megosztja tapasztalatait a KZK-val egy hatékony jogalkalmazó intézmény felállítását, versenyjogi jogalkalmazását, a versenypártolás és versenykultúra megszervezését illetően; valamint szakértői látogatásokra is sor kerülhet. Mindkét aláíró megerősítette, hogy a GVH-nak az EU-csatlakozásra való felkészülés folyamán szerzett tapasztalatai nagy segítséget jelenthetnek a szerb versenyhivatalnak a csatlakozási folyamat gördülékenyebbé tételéhez.

A megállapodás aláírását követően Markovic-Bajalovic asszony a GVH könyvtárában tartott előadást a GVH munkatársai számára, mely során bemutatta a szerb versenyjogi rezsím alapjait és annak legújabb fejleményeit. A prezentáció után az elnök asszony megválaszolta a felmerülő kérdéseket.

A témához kapcsolódóan lásd rövid portrékat a szerb versenyhatóságról (42. oldal).

A 2010. június–szeptember hónapokban indult egyes versenyfelügyeleti eljárások

A GVH versenyfelügyeleti eljárást indított a SPAR Magyarország Kereskedelmi Kft.-vel (SPAR) szemben, mert az valószínűsíthetően megsértette a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény (Kertv.) jelentős piaci erővel való visszaélés tilalmáról szóló rendelkezését. A SPAR és a beszállítói közötti megállapodás alapján a felek az előző év bevételi adataihoz viszonyítva minden évre megbecsülik azt a célforgalmat, amelyet később a tényleges forgalom ismeretében viszonyítási alapként használnak a teljesítmény-arányos bónusz dinamikus részének meghatározásakor. Az így meghatározott éves célforgalom túlteljesítése esetén e bónusz dinamikus része a kondíciós listában eredetileg rögzített százalékkulcs helyett magasabb lesz, amely révén a SPAR az eredeti mértéken felüli többletbónuszhoz juthat.

A GVH eljárást indított az OTP Bank Nyrt.-vel szemben a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolása tilalmának a Vj-114/2007. számú eljárásban megállapított megsértése miatt kiszabott bírságösszeg megállapítása tekintetében. A GVH 2007. december 14-én hozott határozata szerint az OTP a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított, s ezért 132 000 000 Ft bírság megfizetésére kötelezte. Az OTP jogorvoslással élt a Fővárosi Bíróságnál, melynek ítéletében a GVH határozatát részben, a jogkövetkezmény alkalmazása tekintetében hatályon kívül helyezte és e körben a GVH-t új eljárásra kötelezte.

A GVH a CENTILLION Consulting and IT Technology AG és az Investech Informatikai és Kommunikációs Kft. ellen a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat feltételezett megsértése miatt indított eljárást 2010. június 7-én kiterjesztette a www.ppo.hu oldalon kínált szolgáltatásokat nyújtó következő vállalkozásokra is: Állami Autópálya Kezelő Zrt., Pannon GSM Távközlési Zrt., Magyar Telekom Nyrt. valamint Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt.

A GVH eljárást indított a Teva Magyarország Zrt.-vel szemben a gyógyszerártó vény nélkül is kiadható gyógyszerek reklámozására vonatkozó szabályok, továbbá a fogyasztói

döntések tisztességtelen befolyásolása tilalmának, illetve a fogyasztóval szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának feltételezett megsértése miatt. A Teva Magyarország Zrt. az általa forgalmazott Saballo gyógyszerkészítménnyel kapcsolatos egyik reklámjában olyan kijelentéseket tett közzé, amelyek a reklám összehatását vizsgálva azt a benyomást kelthették, hogy az érintett termék alkalmas a jóindulatú prosztata-megnagyobbodás miatt kialakuló vizeleti za-

varok megelőzésére, illetőleg műtéti beavatkozást igénylő állapot elkerülésére. Továbbá egy másik reklámjában közzétett kijelentés a reklám összehatását vizsgálva olyan benyomást kelthetett, hogy az érintett termék alkalmas műtéti beavatkozást igénylő állapot elkerülésére.

A GVH eljárást indított a „BVG Bayerische Verwertung” Kft.-vel szemben a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának feltételezett megsértése miatt. A „BVG Bayerische Verwertung” Kft. olyan fizetett hirdetést, illetve több oldalas szórólap elhelyezést tett közzé, amelyben arról tájékoztatta az érdeklődőket, hogy meghatározott, időben korlátozott, kézi csomózású szőnyegek kiadását tart egy német takarékpénztár biztosítéki tulajdon-átru-

házása során a Budapest XI. kerületében levő INKU épület csarnokában, de valójában a kiadás határideje újból és újból meghosszabbodott.

A GVH eljárást indított a Digi Távközlési és Szolgáltató Kft.-vel szemben a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának feltételezett megsértése miatt. A Digi Távközlési és Szolgáltató Kft. kereskedelmi kommunikációja során a televíziós műholdas szolgáltatását digitális-ként népszerűsíti, azonban az általa kínált szolgáltatási csomagok analóg csatlakozású, digitális csatlakozásra nem alkalmas eszközzel vehetők igénybe.

A GVH eljárást indított a Quantum Invest Zrt.-vel szemben a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának feltételezett megsértése miatt. A Quantum Invest Zrt. az általa közzétett hirdetésekben a fogyasztók részére nem vagy nem egyértelműen ad információt a fogyasztói csoportok azon lényeges tulajdonságairól, amelyek alapján a fogyasztók számára egyértelműen érzékelhető lenne, hogy milyen konstrukcióról van szó. Így többek között a vásárlói jog gyakorlásának tartalmáról és bizonytalan idejéről, a kockázati tényezőkről, a megszerzhető termékek jellegéről, a fogyasztói csoportban történő részvétel költségeiről adott tájékoztatások tekintetében kifogásolhatónak. Előbbiek révén az ügyfél annak reményében kívánhat szerződést kötni a fogyasztói csoport szervezőjével, hogy hamarosan pénzhez jut.

A GVH eljárást indított a Polstyl Kft.-vel szemben a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának feltételezett megsértése miatt. A Polstyl Kft. által üzemeltetett Best Bútor üzlethálózat Havanna system termékcsaládjába minden tagjának (9 db) a 2010 márciusi „Best Bútor hálózat” reklámújságban 20% kedvezményrel feltüntetett ára azonos az év elején akció nélkül alkalmazott árával.

PHARMANOVA Zrt. kérelmező által benyújtott a ZALÁR PATIKA Kft. feletti irányítási joga megszerzésével megvalósuló összefonódás engedélyezésére irányuló kérelmére a versenyfelügyeleti eljárás 2010. július 23-án indult meg.

NORDIC Beteiligungs GmbH (Németország) kérelmező által benyújtott UTA Pharma Beteiligungs GmbH feletti irányításszerzésével megvalósuló összefonódás engedélyezésére irányuló kérelmére a versenyfelügyeleti eljárás 2010. július 23-án indult meg.

HUNGAROPHARMA Gyógyszerkereskedelmi Zrt. kérelmező által benyújtott Pharmadose Gyógyszertár Kft. és LAVANDULA PHARMA Kereskedelmi Bt. feletti

irányításszerzés engedélyezése tárgyában a versenyfelügyeleti eljárás 2010. július 30-án indult meg.

FarmFaro Kft. kérelmező által benyújtott DrogerMed Szolgáltató és Tanácsadó Kft. feletti irányításszerzés engedélyezése tárgyában a versenyfelügyeleti eljárás 2010. augusztus 10-én indult meg.

FarmFaro Kft. kérelmező által benyújtott PATIKA INVEST Kft., PLAZA PATIKA INVEST Kft. és PATIKA PROFI Kft. vállal-

kozások feletti irányításszerzés engedélyezése tárgyában a versenyfelügyeleti eljárás 2010. augusztus 10-én indult meg.

HUNGROPHARMA Gyógyszerkereskedelmi Zrt. kérelmező által benyújtott Ispotály Holding Egészségügyi, Befektető és Szolgáltató Kft. vállalkozás feletti irányításszerzés engedélyezése tárgyában a versenyfelügyeleti eljárás 2010. augusztus 16-án indult meg.

Legyen-e bírságközlemény és milyen tartalommal?

Jelen cikk célja az, hogy szakmai vitát indítson egy bírságolásra vonatkozó közlemény szükségességéről és annak tartalmáról. Ennek érdekében csak vázlatosan kerülnek ismertetésre a közleményhez vezető események, a közlemény tartalma és annak bírósági megítélése, hiszen abból indulunk ki, hogy a Versenyükör olvasói maguk is meglehetősen jól ismerik az eseményeket, illetve a közeljövőben a Jogtudományi Közlöny lapjain megjelenik egy hosszabb, a témával foglalkozó cikk, mely jóval részletesebben taglalja a felvetett kérdéseket.

I. A bírságolásra vonatkozó jogszabályi rendelkezések

A GVH bírságkiszabására vonatkozó rendelkezéseket a Tpvt. 78. §-a tartalmazza. A jogsértés megállapítása esetén a bírság nem kötelező szankcionálási eszköz, annak kiszabását, mint lehetőséget említi a jogszabály. A Tpvt. az előző évi nettó árbevétel 10%-ában határozza meg a bírság maximumát, és példálózva sorolja fel a bírság összegének megállapítása során mérlegelendő szempontokat. A bírság összegének meghatározására felsorolt hét figyelembe veendő szempont közül a Tpvt. csak a jogsérelem súlyának megítélésével kapcsolatban nyújt további tám-

pontokat, amikor a meghatározza, hogy e körülményen belül mely szempontokat kell figyelembe venni.

A törvény rendkívül széles mérlegelési jogkört adott a GVH Versenytanácsának, amikor nem határozta meg pontosan a szempontok tartalmát, és annak kitöltését a jogalkalmazóra bízta. A törvény hatályba lépését követő első években jellemzően alacsonyabb bírságösszegeket szabott ki az antitrösztügyekben a Versenytanács: a kiszabott bírság rendkívül ritkán haladta meg az eljárás alá vontak nettó árbevételének 1%-át. A kezdeti időszakban más közigazgatási hatósági határozatok indokolásaihoz hasonlóan a versenyhivatali határozatok indokolásai jellemzően rövidebbek, elnagyoltak voltak, így a mérlegelés ténye ugyan nyomon követhető volt, azonban – mind a jogalkalmazó, mind pedig a bírsággal sújtott vállalkozások részéről – felmerült, hogy sok esetben az indokolások túl általánosak és nem transzparensnek.

II. A GVH bírságközleménye

A GVH elnöke és a Versenytanács elnöke 2003. december 15-én adta ki az antitrösztügyekben kiszabott bírság összegének megállapításáról szóló 2/2003. számú közleményét, majd pedig 2005. december 20-án a 2/2005. számú módosító közleményt.

* A Tpvt. módosításáról szóló 2005. évi LXVIII. törvény 2005. november 1-jei hatállyal olyan módosításokat vezetett be, amelyek miatt szükségessé vált a 2/2003. számú antitröszt-bírság-közleményben foglaltak áttekintése. Lásd: http://www.gvh.hu/domain2/files/modules/module25/pdf/print_4566_h.pdf. A módosítás a közlemény e cikk szempontjából kevésbé releváns 21. és 23. pontjait módosította.

A közlemény szerint az antitrösztügyekben kiszabott bírság meghatározása egy többlépcsős eljárás volt: a GVH először a jogsértő vállalkozás által az érintett piacon elért forgalomból (releváns forgalom) kiinduló alapösszeget határozta meg, amelyet további szempontok figyelembevételével több lépésben módosított. Az alapösszeget a GVH

a) a jogsérelem súlya (ezen belül a verseny veszélyeztetettsége, és a jogsértés piaci hatása),

b) a jogsértő vállalkozásnak a jogsértéshez való viszonyulása, valamint

c) az eset összes körülményei által egyedileg meghatározott egyéb szempontok alapján határozta meg.

A számítás során a verseny veszélyeztetettsége és a jogsértés piaci hatása (ezek együtt jelentették a jogsértés súlyosságát), valamint a vállalkozás viszonyulása a jogsértéshez egyenlő – harminc-harminc százalékos – súllyal esett latba, míg az egyéb körülmények ennél kisebb – egyenként egytizednyi – súlyt képviseltek.

A GVH elnöke és a GVH Versenytanács elnöke az antitrösztbírság-közleményt 2009. május 18-án vonta vissza oly módon, hogy azt a már folyamatban lévő versenyfelügyeleti eljárásokban sem tekintette alkalmazandónak. Az indoklás szerint a visszavonás előtti évek versenytanácsi és bírósági gyakorlata alapján a bírságközleményben foglalt bírságszámítási módszer pontosítására, továbbfejlesztésére van szükség. A közlemény felülvizsgálatával a GVH – az európai tendenciának is megfelelően – nagyobb teret kíván biztosítani a versenyt romboló kartellek elretentő erejű bírságolása előtt.

III. A bírsággözlemény bírósági megítélése

A Fővárosi Bíróság alapvetően nem támasztott kifogást a – közleményben szereplő – matematikai módszereken alapuló bírságösszeg-mérlegeléssel szemben, sőt esetenként maga is alkalmazta azt, ugyanakkor következetesen azon az állásponton volt, hogy a közlemény nem jogsza-

bály, ezért a GVH által alkalmazott módszer jogszerűségét a Tpvt. 78. § (2) bekezdésében meghatározott szempontok figyelembevételével lehet megítélni.

A Fővárosi Ítéletábla egyrészt a Fővárosi Bírósággal egyetértve rögzítette, hogy a közlemény nem jogszabály, másrészt azonban kritizálta annak tartalmát, rámutatva az általános jellegű matematikai mérlegelés okszerűtlenségére. Ezen túlmenően az Ítéletábla lefektette a

saját bírságolási elveit is, melyek egyértelműen az egyedi mérlegelés mellett tettek le a voksot, és távol állnak a közlemény szerinti előre rögzített szabályoktól, súlyoktól.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja néhány felülvizsgálati kérelem nyomán született ítéletből állapítható meg. Az alábbi táblázat összegzi, hogy az egyes másodfokú bírósági megállapításokat hogyan értékelt a Legfelsőbb Bíróság:

	Fővárosi Ítéletábla álláspontja	Legfelsőbb Bíróság álláspontja
Felülmérlegelés	A Fővárosi Ítéletábla a felülmérlegelésről nem szól külön, azonban ténylegesen több ízben felülmérlegelte a GVH határozatát.	A tiltott felülmérlegelés körébe esik az, ha a bíróság kellően feltárt tényállás, eljárási szabályok betartása, jól ismertett mérlegelési szempontok, megfelelő indoklás elismerése ellenére, az alperessel egyezően értékelt egyik körülmény nyomtatékát vitatja, és azt az GVH álláspontjától eltérően értékeli.
Közlemény kötelező ereje	A közlemény, mint bírságszámítási segédlet vehető figyelembe, azonban nem jogszabály, és ezért a bíróságra nézve nem kötelező érvényű. A közleménytől való eltérés lehetősége biztosítja a perbeli esetben az egyediesített szankcionálást, melynek koherensnek kell lennie a Tpvt. 78.§-ának (1) és (2) bekezdésében foglaltakkal.	A közlemény közzététele esetén a GVH igazodni köteles az abban foglalt alapelvekhez.
Szorzás: a) ismétlődés miatt b) időtartam miatt	A matematikai műveletek tilalmazottak jogszabályi felhatalmazás hiányában.	A szorzás megengedett, mivel a Tpvt. nem tiltja.
	Az ismétlődés, mint körülmény mérlegelése nem eredményezheti a megállapított bírság többszörözését.	Nem jogsértő az egy jogsértés egy szorzó elv, azonban arra csak abban az esetben kerülhet sor, ha az értékelt magatartások, és a mérlegelt enyhítő, súlyosító körülmények azonosak.
	A jogsértés időtartama, mint körülmény mérlegelése nem eredményezheti megállapított bírság többszörözését.	A jogsértés időtartama figyelembe vehető körülmény, a nyomtatékát a GVH szabadon állapíthatja meg, így szorzóként is alkalmazhatja, hiszen nincs erre vonatkozó tilalom.

IV. A GVH reakciója a jogerős ítéletekre

A versenyhatóságnak lépnie kellett a közleményszerinti bírságolást jogszerűtlennek tartó sorozatos jogerős ítéletek következtében.

Egyrészt értelemszerűen jogorvoslat formájában fordult a GVH a Legfelsőbb Bírósághoz annak érdekében, hogy a megváltoztatott határozatok jogszerűségét bizonyítani tudja. Ennek eredménye olvasható a fenti táblázatban. Figyelembe kellett ugyanakkor venni azt a lehetőséget is, hogy a felülvizsgálati kérelmek nem lesznek sikeresek, illetve kezelni kellett azt az időszakot is, amíg a Legfelsőbb Bíróság ítéletei nem születtek meg. E folyamat egyik lépése volt az is, hogy a GVH visszavonta a bírsággözleményt.

A GVH alkalmazkodott tehát a jogerős ítéletekben foglaltakhoz, és lényegében visszatért a korábbi bírság megállapításhoz, vagyis a jogerős ítéletekben foglaltaknak megfelelően nem matematikai módszereken alapuló bírságmérlegelést végzett, hanem feltüntette az egyes figyelembe vett körülményeket, illetve ezek mérlegelésben betöltött helyét. Erre példa a Vj-130/2006-os számú eljárásban hozott határozat, mely kifejezetten utal arra, hogy eltért a közleményben foglaltaktól, részben a jogerős ítéletek hatására, részben pedig amiatt, hogy a közlemény szerinti bírságok összege nem bír kellő elrettentő hatással. Ez utóbbi következtetést abból vonta le a Versenytanács, hogy ezen határozatában több olyan vállalkozást bírságolt meg, melyek már többszörös visszaesők voltak, és a korábbi jogsérté-

sek miatt a GVH őket a bírsággözlemény szerinti összegekkel sújtotta.

V. A lehetséges további lépések

A bírói gyakorlatot áttekintve megállapítható, hogy a bíróságok az okszerű bírságolási megoldásokat fogadják el, és ebből eredően több bírságolási módszer közül választhat a GVH.

A GVH várja a versenyjog iránt érdeklődők álláspontját arra vonatkozóan, hogy szükségesnek mutatkozik-e egy újabb közlemény kiadása, és ha igen, akkor milyen módszer (matematikai vagy a „hagyományos” mérlegelés) mentén tartanák jogszerűnek és indokoltnak a bírságok kiszabását.

Beszélgetés Miskolczi-Bodnár Péterrel, a GVH Versenytanács tagjával

– *Hogyan került kapcsolatba a versenyjoggal és a fogyasztóvédelemmel?*

– Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán a polgári jogi szemináriumok és a Polgári Jogi Tudományos Diákkör keltette fel az érdeklődésemet. Fiatal oktatóként volt alkalmam ismereteimet külföldi nyári egyetemeken gyarapítani. A versenykorlátozások amerikai jogába nyújtott betekintést a Cornell Law School és a Pantheon Sorbonne által közösen szervezett kurzus Párizsban. Tartalmazott versenyjogi elemeket a Salzburg Seminar „American Law and Legal Institutions” kurzusa, valamint az American Bar Association és a lengyel Jagelló Egyetem által szervezett „Joint Venture” képzés is, Krakkóban. Már a firenzei European University Institute által szervezett „Law of European Integration” kurzus keretében is betekintést nyerhettem a közösségi fogyasztóvédelmi politika fejlődésébe, a Louvaini Katolikus Egyetem Fogyasztóvédelmi Központja által rendezett „Droit Communautaire de la Consommation” nyári egyetemen pedig átfogó képet kaptam az EK fogyasztóvédelmi jogáról. E képzést követően részt vettem egy nemzetközi kutatásban, mely a magyar fogyasztóvédelmi szabályozás helyzetét hasonlította össze az Európai Közösség normarendszerével. A fogyasztóvédelem magyarországi helyzetéről Londonban, Potsdamban és Kijevben, versenyjogunk fejlődéséről Varsóban megrendezett nemzetközi konferencián adtam számot, illetőleg Glasgow-i és a Münsteri egyetemeken tartottam előadást.

– *Mikor és hol kezdett versenyjogot oktatni?*

– A Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Karán 1983 óta tanítottam versenyjogot, kezdetben a Polgári jog, később a Kereskedelmi jog keretében.

– *Az ön vezetésével létrehozott új tanszéknek mi volt a feladata?*

– Mód nyílt arra, hogy az önállósult Kereskedelmi jogi Tanszéken a gazdasági élet számára fontos jogterületeket részletesebben, nagyobb óraszámokban mutathassuk be. A versenyjog és fogyasztóvédelem mellett, a társasági jog, a csődjog, az értékpapírok és az üzleti élet szerződéseinek alapvető normaanyagát, ezek funkcióját, a szabályozás céljait kívántuk

megismertetni a joghallgatókkal. Nem csupán a hazai, hanem a kapcsolódó közösségi joganyagot is oktattuk kollégáimmal, alternatív tárgyak keretében. Éveken keresztül tanítottam az Európai versenyjog elnevezésű tárgyat.

– *Jól tudjuk, hogy a kereskedelmi jog oktatásának elterjesztésében önnek számottevő szerepe volt?*

– A kereskedelmi és váltójog a II. világháború végéig bevett tárgy volt a jogi karokon. Amikor Miskolcon ismételtetn meg-honosítottuk a tárgy oktatását, hagyománytiszteltől megőriztük a nevet, de a tananyagot kiegészítettük a versenykorlátozások jogával, a fogyasztóvédelemmel és a váltón kívül számos más értékpapírral. Ezt a modellt vette át a Debreceni Egyetem Állam- és Jogtudományi Kara, és – kisebb módosítással – a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Kara, ahol néhány évig vezettem a Kereskedelmi jogi Tanszéket. Némi büszkeséggel tettem eleget a Károli Gáspár Református Egyetem felkérésének, hogy ott is szervezzem meg a Kereskedelmi jogi Tanszéket.

– *Az előadásokon, szemináriumokon és speciális kollégiumokon túl mivel segíti hallgatóinak versenyjogi és fogyasztóvédelmi felkészülését?*

– Fontosnak tartom, hogy a hallgatók hatályos joganyagot tartalmazó, didaktikus egyetemi tankönyvekből tanulhassanak. Számos versenyjogi jegyzetet írtam és több fogyasztóvédelmi jegyzetnek vagyok társszerzője. A gyakorló jogászoknak és elméleti szakembereknek szóló több mint 250 publikációból 60-ra tehető a versenyjogi és fogyasztóvédelmi témában megjelent, vagy azt is érintő cikkek, könyvfejezetek, recenziók és egyéb írások száma. Ezek közül két kommentárt emelnék ki, az egyik a dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin bírónővel közösen írt *Kézikönyv a versenyjogról* (HVG ORAC Kiadó Budapest 1997.), a másik egy önállóan elkészített kommentár: *A Verseny törvény magyarázata* (KJK-Kerszöv Kiadó, Budapest 2002., 545. old.). Már versenyhivatali tapasztalataim is segítettek a *Complex Kiadó Meritum* sorozatában 2008-ban megjelent *A Reklámjog nagy kézikönyve* c. könyv számos fejezetének megírásában.

– *Hogyan került a Gazdasági Versenyhivatal állományába?*

– A Gazdasági Versenyhivatal a múltban is rendszeresen szervezett konferenciákat, melyekre, mint versenyjoggal foglalkozó kutatót, engem is meghívtak. Egy a Versenykultúra Központ és a Debreceni Egyetem által szervezett rendezvényen, ahol én is előadó voltam, a Versenytanács elnöke felhívta a figyelmemet egy pályázati lehetőségre. A GVH az egyik megüresedett versenytanácsi posztra írt ki pályázatot. Komoly kihívásnak éreztem a versenytanács tagi feladatok ellátását, és – ösztönözölva – kicsit tartottam is tőle. A GVH vezetése nagyon segítőkész volt. Érzékelve, hogy az egyetemi oktatói és kutatói tevékenység mennyire a szívemhez nőtt, lehetővé tették, hogy heti egy napot egyetemi feladataimnak szenteljek, világossá téve, hogy emiatt nem lesz kevesebb ellátandó ügyem a Versenytanácsban.

– *Milyen fenntartásai voltak a versenytanácsi tisztséggel kapcsolatban?*

– A feladatot hasznosnak és érdekesnek találtam, a tisztség magas presztízst volt szerencsém érzékelni. Azt kellett átgondolnunk, hogy vajon hogyan tudjuk megszervezni a család életét, hiszen látványosan csökkent az idő, amit a Miskolci Egyetemen oktató feleségemmel és Miskolcon tanuló gyermekeimmel tölthetek. Erre a fájó pontra részbeni gyógyírt jelent, hogy lányom ELTE joghallgatóvá vált, és fiam is fővárosi egyetemre készül.

– *Mik voltak az első tapasztalatai versenytanács tagként?*

– Nagyon kedves fogadtatásban volt részem. Ma egy négy taggal működő Versenytanácsban könnyű megértenem kollégáim egykori örömét, amely annak a jeleltnek szólt, aki egy olyan álláshelyre érkezik, amely már egy éve betöltetlen volt.

Szerencsésnek érzem magam, hogy egy jó egyetemi közösségből, egy másfajta, izgalmas, befogadó, segítőkész csapatba kerültem. Sokat tanultam a kollégáktól. Nagyon hasznosnak találok azokat a beszélgetéseket, amelyek egy-egy ügyvel kapcsolatban a Versenytanácson belül kialakulnak, még akkor is, ha volt rá precedens, hogy az európai és amerikai versenyjogi szemléletet nem sikerült hézagmentesen illeszteniük.

– *Öt éve dolgozik versenytanács tagként. Milyen munkastílust alakított ki?*

– Elsődlegesen jó csapatjátékos szeretnék lenni, aki alkalmazkodik a kialakult játékstílushoz (egyéni szereplési vágyamat „kiélem” egyetemi óráimon). Először mindig a kollégáim által elkészített tervezeteket olvasom, elkerülendő, hogy miattam szenvedjen késedelmet az eljárás. Saját ügyeimben – részben korábban a bíróságokon ügyvédként szerzett rossz tapaszt

talataimból tanulva – azt szeretném maximálisan biztosítani, hogy az eljárás alá vont teljes mértékben kifejtthesse álláspontját, legyen világos számára, ha valamilyen érvelése nem tűnik elfogadhatónak, kapjon részletes és meggyőző indokolást, a versenytanácsi dokumentumokból minden vitás kérdésben derüljön ki, hogy mely érveket, miért fogadott vagy utasított el a Versenytanács. Azt tekintem igazi sikernek, ha tudomásul veszik a Versenytanács döntését, és nem folytatódik bíróságon az ügy. Büszke vagyok rá, hogy viszonylag kevés határozatommal szemben nyújtottak be keresetet, és köszönöm kollégáimnak, hogy ehhez ők is hozzájárulnak alapos észrevételeikkel, és azzal is, hogy az átlagosnál hosszabb tárgyalásokon kell részt venniük, ha én vagyok az előadó versenytanács tag.

– *Kíván-e új pályázatot benyújtani egy év múlva?*

– Úgy gondolom, hogy az első három évben – a korábbi ismeretekre építve – megtanultam mindazt, ami a korrekt döntéshozatalhoz szükséges. Ezt a tudást örömmel hasznosítanám egy következő hatéves ciklusban egy teljes létszámú versenytanács tagjaként.

– *Milyen GVH-n kívüli terve van a versenyjoggal és a fogyasztóvédelemmel kapcsolatban a jövőre nézve?*

– Optimistán bízom abban, hogy egyszer lesz időm cikké formálni azt a rengeteg ötletet, amely az egyes ügyek kapcsán felmerül bennem. Meglehetősen frusztráló érzés rátekinteni harmadik „megirandó cikkek” feliratot viselő dossziémra. Egy akadémiai doktori értekezést is szeretnék elkészíteni a nem túl távoli jövőben. Bízom benne, hogy számos joghallgatóval tudom még megszerettetni a versenyjogot és a fogyasztóvédelmet, és e két jogterület iránt érdeklődő PhD-hallgatóknak további szakmai segítséget leszek képes nyújtani.

Beszélgetés Szántó Tiborral, a GVH Versenytanács tagjával

– *Kezdjük az obligát kérdéssel: mikor találkozott először a versenyjoggal?*

– Egész véletlen történt a dolog az egyetem alatt. A bolognai rendszer, a creditek bevezetése előtt még a jogi egyetemi oktatás a jó öreg előadás–szeminárium–, „speckoll” (speciális kollégium) hármas tagolásban működött, ebből gyakorlatilag a „speckoll” tartozott a választható tantárgy kategóriába. Na most, a „speckoll”-t lehetett úgy választani, hogy hol kap az ember könnyen aláírást úgy, hogy nem jár be és úgy, hogy érdekel-e valami. Harmadik évben már egy kicsit motoszkált az emberben, hogy esetleg valamiféle érdeklődés nem ártana, ha kialakulna benne a szakma iránt. Ekkor kérdezte egy évfolyamtársam, hogy nem akarok-e egy fúziókontrollal foglalkozó speckollra járni. Mivel sokat nem tudtam arról, hogy mi fán terem a dolog, így riasztani nem tudott, elmentem. És igazából attól kezdve már örültem, hogy találtam valamit, ami egyáltalán érdekel a tanulmányaimból (és egyre jobban érdekel). Azóta persze már több minden érdekel, de a versenyjog maradt szakterületnek.

– *Ön a Versenytanács (eddig) egyetlen olyan tagja, aki korábban vizsgálóként is részt vett versenyfelügyeleti eljárások lefolytatásában, majd ügyvédként is látta „kívülről” a GVH munkáját (vagy másképp fogalmazva „belül-*

ről” az ügyfelek gondolkodásmódját). Jelent ez előnyt a napi munkája során?

– Azt talán túlzás lenne kijelenteni, hogy nap mint nap érezhető egyfajta „előny” emiatt. Inkább úgy fogalmaznék, hogy talán több oldalról is végiggondolok egy-egy felmerülő kérdést (sőt, szinte belső kényszert érez az ember éppen a „múltja” miatt arra, hogy igyekezzen többféle szempontot, az eljárás más szereplőinek lehetséges gondolkodásmódját is figyelembe venni). Mindezzel együtt úgy gondolom, hogy az ilyen szemléletmód a Versenytanácsra általában jellemző, nem hiszem, hogy ehhez feltétlen kizárólag hozzám hasonló háttérrel lehet eljutni. Persze nyilván nem árt, ha például Magyarországon is ki tud alakulni egyfajta „revolving door”, és van visszaút is, például a magánszektorból a közszférába, nem csak egyirányú ez az utca. Az vehető észre ugyanis, hogy nagyon sok fiatal, aki az 1990-es évek második felében, illetve a 2000-es évek elején elkezdett dolgozni a GVH-ban, igen jó lehetőséggel képes volt elhelyezkedni a magánszférában. Reméljük, egyre több olyan példa is lesz majd, hogy a magánszférában szerzett tapasztalatot kívánja kamatoztatni valaki – ez a Versenytanácsnál talán be is következhet.

Hozzátenném: a vizsgálati munkatapasztalat rengeteget segít, egyrészt talán

abban, hogy megértsem a vizsgálók gondolkodásmódját, másrészt, hogy így jobban értem talán az ember az eljárás egységét. Ugyanakkor nagyon érdekes is ez az előzetes tapasztalat, hiszen számtalan dolog, amit korábban nem értettem, mit kér tőlünk, vizsgálóktól a Versenytanács, azt ma már értem és talán (bár erre nem nekem kellene válaszolnom) így egy kicsit más formában is képes az ember elmagyarázni a jelenlegi vizsgálóknak, hogy mitől válhat igazán megalapozottá a döntés, ehhez miképpen tud hozzájárulni egy jól összeszedett vizsgálati előkészítés.

– *A Versenytanácshoz „érkezésekor” érezhető volt olyan elvárás ön felé, hogy a gazdaság egyes ágazataival kapcsolatban szerzett korábbi tapasztalatai – érte ez alatt azt a körülményt, hogy a GVH*

Infokommunikációs Iroda vezetőjeként alaposan ráláttott az elektronikus hírközlés és média világára, majd az Európai Bizottság Információs Társadalom Főigazgatóságán eltöltött évek során ezt az ismeretet tovább gyarapította, illetve ügyvédként a hírközlés és média mellett az energiaszektorral is behatóan foglalkozott – meghatározzák azon versenyügyek jellegét is, amelyekben előadó tagként jár el?

– Azt gondolom, ez lehetett volna akár egy természetes irány, ám szerencsére nem az történt, hogy továbbra is kizárólag ilyen (mondjuk így: hálózatos iparágak) szektorok ügyeivel foglalkoztam. Lehetőséget kaptam arra, hogy más szektorokkal is megismerkedjek. Ráadásul nagyon örültem annak, hogy sokféle ügytípussal foglalkozhattam – beleértve a „fogyasztómegettévesztéses” (ma már tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatnak hívott) ügyeket és a kartellügyeket a fúziók és az erőfölényes ügyek mellett. Azt hiszem, hogy mostanra már minden ügytípussal kapcsolatban elmondhatom, hogy az egyszerű és bonyolult kérdéseket felvető feladatok egyaránt jutottak számomra. Az igazsághoz hozzá tartozik, hogy a Versenytanácsot évek óta jellemző erőforrás-szükségesség sem engedi, hogy ilyen jellegű specializáció kialakuljon.

Hangsúlyozom ugyanakkor még egyszer, talán nincs is feltétlen szükség rá.

– *Mégis, lehetne az ügytípusok között valami személyes preferenciát felfedezni?*

– Az nem tagadható le, hogy közelebb állnak hozzám az antitörzstügyek, egy-egy bonyolult fúzió vagy nagyobb kartellügy igen le tud kötni, és meglepéssel tölt el, ha sikerül megoldást találni az ott felmerült összetett kérdésekre. Ezzel együtt úgy gondolom, hogy a hivatal fogyasztóvédelemmel összefüggő feladatai körében is számtalan alkalommal találkoztam olyan ügyekkel, amelyek igen inspiráló hatásúak és alapos gondolkodást igényelnek. Őszintén örülök annak, hogy mind a Versenytanácsban, mind a GVH további részein belül számtalan kolléga időről időre képes felkelteni az érdeklődésemet egy-egy ilyen kérdés iránt. Azt gondolom, hogy a fogyasztóvédelemmel (tisztességtelen kereskedelmi gyakorlattal és összehasonlító reklámokkal) kapcsolatos munka során is szükség van arra, hogy időnként mélyen elgondoljunk azon: vajon miért is csináljuk itt, a GVH-ban mi azt, amit csinálunk, mit is érünk (érhetünk) el azzal, ha ilyen vagy olyan döntést hozunk. Szükség van erre már csak azért is, mert érzésem szerint ez a területe a hivatali munkának sokkal kevésbé támogatható olyan robusztus elméleti

hátterrel és kiterjedt joggyakorlattal (szemben az antitörzstterülettel), amely magabiztossá tehet minket a döntéseink hasznossága kapcsán. Vagy legalábbis nincs olyan szisztematikusan feldolgozva a felgyülemlett nemzetközi tapasztalat, mint a másik működési águnk kapcsán. Azt gondolom egyébként, hogy sok tekintetben lelhető fel a fogyasztómegettévesztéssel kapcsolatos ügyek két évtizedes magyar gyakorlatában olyan újszerű megközelítés, amely idővel „mainstream”-mé válik például Európában.

– *Van esetleg Versenytanács tagként kedvenc ügye?*

– Ez számomra azért nehéz kérdés, mert mindig az aktuális ügyek foglalkoztatnak leginkább, és így egyfajta természetes előnyt élveznek ilyen jellegű rangsorolás esetén a korábbi ügyekhez képest. Jelenleg például folyamatban van egy olyan bonyolult fúziós ügy előttem, amely igen sok újszerű kérdést vet fel, azt hiszem, kedvencként talán ezt fel lehetne vetni. Általánosságban pedig inkább azt mondanám: kedvenc ügyeim azok, amelyekben sokat kellett gondolkodni, a lezárásakor pedig érezhettem, hogy az ügyfelek is megértik (még ha nem is értenek vele egyet), hogy miért éppen olyan döntést hoztunk, amilyet.

Interjú Belényi Andreával, a GVH főtitkárával

– *Mióta dolgozik a GVH-ban és hogyan került erre a területre?*

– A szegedi egyetem jogi karán folytatott tanulmányok és a diploma megszerzését követően a Pénzügyminisztérium nemzetközi főosztályán kezdtem dolgozni kezdő jogászként. Másfél ott töltött év után jutott a tudomásomra, hogy a versenyhivatal elnöke az Elnöki Titkárság vezetésére keres embert. Megpályáztam és elnyertem, így kezdtem el dolgozni a GVH-ban 2001 tavaszán. Négy évig vezettem az Elnöki Titkárságot, ahol ez idő alatt az ellátandó feladatok egyre csak szaporodtak. 2005-ben lettem főtitkár, amikor az OECD-vel közösen létrehozott regionális oktatási központ, illetve a versenykultúra fejlesztését koordináló Versenykultúra Központ is létrejött. Az évek során felgyülemlett feladatokat a közvetlen kollégáim közreműködésével látjuk el.

– *Mivel telik egy-egy tipikus munkanapja?*

– Nem hiszem, hogy lennének tipikus munkanapjaim. Vannak bizonyos elemek,

amelyek fel-felbukkannak a munkanapjaimban. Valószínűleg ez abból is adódik, hogy a feladataim igen szerteágazóak. Van, amikor például stratégiaileg fontos intézményépítő kérdések döntésre előkészítését végzem, más esetekben kommunikációs vagy HR-kérdésekkel foglalkozom, és persze vannak olyan feladatok is, amelyek kizárólag operatívak, bár ezek is elég időigényesek és sok esetben türelmet igénylőek. Munkám egy másik, jelentős része az OECD–GVH Budapesti Versenyügyi Regionális Oktatási Központtal kapcsolatos tevékenységhez vagy a hivatal versenykultúra-fejlesztő tevékenységéhez köthető. Ezek a feladatok kombinálódnak napról napra.

– *Mit tart a legfontosabb eredményeinek?*

– Az utóbbi évek eredményei közül, amit a hivatal vezetőivel és munkatársaival közösen értünk el, az a hivatali működés erősítését és az intézmény presztízsének növelését és annak magas szinten tar-

tását emelném ki. Ebben komoly szerepe van a kialakult értékrendnek is, amelyben a kiszámítható, átlátható és mérhető működés játssza a főszerepet. Ennek nem csak a belső működés szempontjából van jelentősége, hanem a külvilág felé megjelenő vonások jelentenek garanciát az üzleti szféra szereplőinek. Azt hiszem, hogy azt is komoly eredménynek könyvelhetjük el, hogy a GVH munkatársai magas szakmai színvonalon, megbízhatóan és tisztessé-

gesen végzik munkájukat. A hatékony működés sem utolsó. Azt hiszem, hogy az elmúlt években nagyon sokan szinte megszámlálhatatlan munkaórát töltöttünk azal, hogy a versenyfelügyeleti, illetve a versenypártolási munkát úgy szervezzük, hogy az az ügyfelek megelégedettségét és a fogyasztói jólét emelését szolgálja.

– *Mi volt az utolsó komolyabb projekt, amelyben dolgozott?*

– Egy intézményátvilágítási munka volt. Néhány éve arra jutottunk, hogy a GVH javára válna, ha külső szemmel is elemeznék az intézmény felépítését és működését. Ezt külső szakértők igénybevétele mellett végeztük, akik első lépésként azt mérték fel – az általuk készített interjúk alapján –, hogy mely területeken milyen előnyöket, eredményeket látnak a velünk kapcsolatba lépők vagy mely területek és miért szorulnak erősítésre. Természetesen a működés belső elemzése a munkatársakkal készült beszélgetések alapján történt. Ezek után kezdtük el azt az átfogó és hosszadalmas munkát, amelynek eredményeként több ponton is változtattunk az intézmény belső mechanizmusain, pontosítottunk a belső működésünkön, illetve a külvilág felé a megjelenésünkön. A munka első két szakasza, amikor két külső szakértő bevonásával dolgoztunk, befejeződött. A harmadik szakasz pedig folyamatos, közös munkát igényel a hivatal minden vezetőjének aktív részvételével. Így mondhatjuk, hogy teljes egészében még nem zárult le, és ez a feladat állandó önvizsgálatot is magában hordoz.

– *Vannak-e kihívások, amelyekkel ebben a feladat körben meg kell birkóznia?*

– Nem is kevés. A külvilág szempontjából a jogszabályok előírásainak megfelelő és zökkenőmentes működés. A belső működés szempontjából a munkatársak bevonása a belső döntéshozatalba. A magam szempontjából az idő hatékony be-

osztása jelent komoly és néha teljesíthetetlen kihívást. Vannak persze olyan kihívást jelentő kérdések is, amelyek nem csak a GVH-ban merülnek fel. Ilyen például a kartellek felszámolását elősegítő engedékenységi politika akadozó működése okainak feltárása és az ellenszer megtalálása vagy az erőfölényes ügyek társadalmi elvárásoknak megfelelő kezelése. Talán ide sorolható a frissen végzett, tehetséges kollégák hivatalon belüli megtartása és ehhez kapcsolódóan megfelelő karrierutak vázolása, azaz annak a szakmai karriernek az elismerése, amely a szakmai előrehaladást részesíti előnyben.

– *Melyek a legérdekesebb vonásai a hivatalon belüli feladatának?*

– Erre nehéz választ adni, mert minden részterületnek megvan a maga érdekessége. Az azonban talán mindegyikre jellemző, hogy építkező jellegű munkát jelent, amiben valamilyen értéket kell teremteni vagy a külvilág és/vagy a munkatársak felé. A belső kapcsolattartásban a munkatársakkal való napi érintkezés jelenti az érdekesítő részt. A külső kommunikációban a kapcsolatrendszer kialakítása és működtetése emelhető ki, amit persze szintén nem egyedül végzek. A regionális oktatási központtal kapcsolatos teendők körében az intézmény felépítése, valamint az OECD-vel mint alapítótárral a szakmai munkamegosztás kialakítása és a fejlesztési területek meghatározása igényel folyamatos odafigyelést. Érdekes feladat megtalálni az egyensúlyt a kelet- és délkelet-európai régió versenyhatóságai – mint célcsoport országok – szakmai igényeinek megjelenítése és OECD-vel közösen kialakított szakmai véleményünk között, amelyek a megvalósított programjaink lebonyolításában testesülnek meg. Érdekes tapasztalat volt az is, ahogy a versenykultúra terjesztő és fejlesztő tevékenységében intézményesített munkavégzésre váltottunk azzal, ahogyan

a Versenykultúra Központ keretei között az anyagi forrás törvényi biztosítása mellett egységbe rendeztük ezt a munkát.

– *Milyen a külső kapcsolatrendszer?*

– A hivatalt érintő általános kérdésekben országon belül a kormányzattal való kapcsolattartás jelent nekem feladatot. A Versenykultúra Központ működési keretein belül a támogatott programok megvalósítása során kapok szerepet előadások megtartása vagy más szakmai feladatok megoldása formájában. Emellett vannak olyan szervezetek, amelyekkel ezen tevékenység keretein belül az együttműködésünk formalizált, és hosszabb múltra is tekint vissza, és ebben a kapcsolatépítésben vagy -fenn tartásban van szerepem. A határon túli kapcsolattartás pedig leginkább a regionális oktatási központ teendői köré csoportosul. Ezek alapján magával az OECD-vel, illetve a célcsoportországok hatóságaival való együttműködésem a leggyakoribb.

– *Mire a legbüszkébb a GVH-ban töltött közel tíz éve alatt?*

– Arra, hogy nemcsak részese, hanem aktív befolyásolója is lehettem annak, hogy a hivatal a korábbiakhoz képest is még elismertebbé vált. Ez azt is magában foglalja, hogy az üzleti világ szereplőinek gondolkodásába beépült a versenyjognak való megfelelés igénye is. Ez megjelenhet akár egy stratégiai döntés meghozatalában, akár egy reklámkampány megtervezésében. A kormányzati döntés-előkészítés során, sőt a parlamenti munka során is figyelnek a GVH által megfogalmazott versenypolitikai szempontokra. Azt pedig mindezeket túl komoly sikernek tekintem, hogy a versenykultúra fejlődésének is egyértelmű jelei mutatkoznak nemcsak a hazai szakajtóban, hanem a köznapi emberek gondolkodásában is. Az intézményépítő munka szempontjából pedig az tölt el megelégedettséggel, hogy a GVH-ban dolgozók büszkébbé vártak arra az intézményre, amiben dolgoznak.

Rövid hírek

Júniusban a GVH elnöke benyújtotta az Országgyűlés részére a GVH 2009. évi tevékenységéről szóló beszámolóját. A beszámolót a parlament októberben tárgyalja és szavaz annak elfogadásáról.

A GVH elnöke 2010 januárjában pályázatot írt ki a Versenytanács egy versenytanácsi helyére. A pályázat nyertese Zlatarov László, aki versenyjogi gyakorlatát hazai és nemzetközi ügyvédi irodákban szerezte meg.

2010. július 1-jétől Bártfai Máger Andrea lemondott versenytanácsi tagságáról. Helyére a köztársasági elnök Váczi Nórát nevezte ki, aki a versenyhivatal hálózatos ágazatokkal foglalkozó szakértője.

A GVH honlapján elérhető a GVH Versenytanácsának aktualizált, egységes szerkezetbe foglalt elvi állásfoglalásai. Idén évben először adta ki a GVH Versenytanácsa a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (Fttv.) alapján hozott döntéseiben megfogalmazott elvi állásfoglalások gyűjteményét.

A GVH által az összefonódás engedélyezése iránti eljárások során alkalmazott elemzési módszerekről, valamint az ezekhez szükséges adatok köréről és az adatokkal szemben támasztott követelményekről szóló dokumentumok végleges formájukban megtalálhatók a versenyhivatal honlapján.

A GVH 2010. július 19-én ágazati vizsgálatot indított a lakástakarék-pénztári piacon.

A GVH-t örömmel tölti el, hogy munkatársai két csapattal is elindultak a 25. Spar Budapest Nemzetközi Maraton Ekiden Váltóján.